

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Ing. Antona Jakubíka vo veci občana Slovenskej republiky **M. K.**, v konaní o uznanie cudzieho rozhodnutia na neverejnom zasadnutí 30. septembra 2008 v Bratislave o odvolaní M. K. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24. júla 2008, sp. zn. 3 Ntc 1/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie M. K. sa **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 24. júla 2008, sp. zn. 3 Ntc 1/2008 na základe návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (§ 518 ods. 1 Tr. por.) uznal podľa § 515 ods. 2 písm. b/ Tr. por. na území Slovenskej republiky rozsudok Obvodného súdu pre Prahu 3, Česká republika z 19. mája 2006, sp. zn. 15 T 131/2005 v spojení s rozsudkom Mestského súdu v Prahe, Česká republika zo 14. decembra 2006, sp. zn. 9 To 319/2006 v časti týkajúcej sa M. K., nar. X. J. X. v D. S., trvale bytom N., Š. X., Slovenská republika, ktorým bol menovaný uznaný sa vinného z trestného činu kupliarstva podľa § 204 odsek 1, alinea 1, 2 odsek 3 písm. a/, b/ Tr. zák. Českej republiky, a to v rozsahu, v ktorom bol M. K. za uvedený trestný čin uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, pre výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 33 Tr. zák. Českej republiky zaradený do väznice s dozorom.

Podľa § 517 ods. 1 krajský súd citované cudzie rozhodnutie uznal tak, že trest odňatia slobody v ňom uložený nahradil na území Slovenskej republiky trestom odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, pre výkon ktorého M. K. podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ktorého písomné vyhotovenie na strane 4, obsahuje nesprávny údaj, že ide o rozhodnutie z 23. júla 2008, hoci neverejnú zasadnutie sa uskutočnilo 24. júla 2008 (pozri čl. 96) ako je to uvedené aj v záhlaví rozsudku, podal v zákonnej lehote odvolanie M. K. ako oprávnená osoba podľa § 518 ods. 3 Tr. por. Namietal v ňom, že cudzie rozhodnutie nebolo vydané v konaní, ktoré by zodpovedalo zásadám obsiahnutým v článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a preto pre prekážku uvedenú v § 516 ods. 1 písm. d/ Tr. por. nemalo byť uznané na území Slovenskej republiky. V tejto spojitosti poukázal na výpovede nekonkretizovaných svedkýň, z ktorých malo vyplývať, že v rámci podávania vysvetlenia im bolo podsúvané ako majú vypovedať v neskoršie procesne použiteľnej výpovedi. Uvedená nezákonnosť ovplyvnila priebeh celého ďalšieho procesu. Okrem toho namietal nesprávnosť právneho posúdenia jeho konania argumentujúc, že toto má základ v nesprávnom zistení, že nesie najväčší podiel zodpovednosti na páchaní trestnej činnosti a tiež, že by z prostitúcie koristil, pričom nikoho k nej nenútil.

Podľa názoru odvolateľa neboli splnené podmienky pre vydanie napadnutého rozsudku, preto ho navrhol zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Nitre s príkazom, aby o nej znovu konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie M. K. nie je dôvodné.

V konaní o uznaní cudzieho rozhodnutia je vylúčené preskúmať zákonnosť a vecnú správnosť takého rozhodnutia. Uvedený postup sa môže uplatniť len v rámci mimoriadnych opravných prostriedkov prípustných podľa právneho poriadku štátu, ktorého súdne rozhodnutie je predmetom uznávacieho konania v Slovenskej republike.

Z obsahu spisu je zrejmé, že vo veci M. K. bolo v Českej republike vykonané dovolacie konanie na podklade ním podaného dovolania proti rozsudku Mestského súdu v Prahe zo 14. decembra 2006, sp. zn. 9 To 319/2006, pričom o tomto mimoriadnom opravnom prostriedku rozhodol Najvyšší súd Českej republiky uznesením z 25. júla 2007,

sp. zn. 6 Tdo 798/2007 tak, že na neverejnom zasadnutí podľa § 265i ods. 1 písm. b/ Tr. por. dovolanie M. K. odmietol.

Tam uplatnené námietky sú takmer identické s terajšími odvolacími námietkami M. K., ktoré prakticky obsahujú výhrady voči skutkovým zisteniam a právnomu posúdeniu jeho konania súdmi Českej republiky. Ako už bolo spomenuté, revízia cudzozemského rozhodnutia, ktorej sa v podstate odvolateľ domáha neprichádza do úvahy, lebo príslušný súd je oprávnený skúmať iba podmienky uznania cudzieho rozhodnutia, upravené v § 516 ods. 1 Tr. por., medzi ktoré nie je zaradená možnosť prieskumu cudzieho rozhodnutia z tých hľadísk ako to naznačuje odvolateľ. Posudzovať možno a zároveň treba len konania, ktoré vyústilo do majúceho sa uznať rozhodnutia, a to z hľadiska článku 6, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd upravujúceho právo na spravodlivý proces a v rámci neho celý rad parciálnych práv, predovšetkým právo vyjadriť sa k trestnému obvineniu, právo na obhajobu a právo na zachovanie „tzv. rovnosti zbraní“. Okolnosť uvádzaná odvolateľom o ovplyvňovaní svedkýň, aby v procesne akceptovateľných výpovediach vypovedali určitým (želatelným) spôsobom nemôže zakladať porušenie spomenutého článku Dohovoru, keď táto mala vyplynúť z výpovedí svedkýň v trestnom stíhaní, a preto musela byť nutne predmetom posudzovania orgánov činných v trestnom konaní a súdu. Porušenie článku 6, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nemožno vyvodzovať z toho, že konanie skončilo v neprospech odvolateľa. Právo na spravodlivý proces totiž neobsahuje právo na rozhodnutie, ktoré zodpovedá predstave obvineného. Spomenutým základným právom je zabezpečované právo na spravodlivé súdne konanie, v ktorom sú rešpektované všetky zásady súdneho rozhodovania podľa zákona a v duchu ústavy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil, že konanie pred súdmi Českej republiky odporovalo už spomenutému článku 6, Dohovoru, a preto považuje rozhodnutie krajského súdu o uznaní cudzieho rozhodnutia za správne. Správny a zákonný je postup prvostupňového súdu aj v tom smere, keď podľa § 517 ods. 1 Tr. por. cudzie rozhodnutie uznal tak, že trest v ňom uložený premenil jeho nahradením trestom odňatia slobody vo výmere štyri roky, na výkon ktorého M. K. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa slovenského právneho poriadku čin M. K. by bol trestný ako zločin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., za ktorý zákon stanovuje trest odňatia

slobody od sedem do dvanásť rokov. Dĺžka trvania trestu odňatia slobody uloženého uznávaným cudzím rozhodnutím nie je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky podľa ktorého by musel byť ukladaný prísnejší trest odňatia slobody, a preto bolo vylúčené postupovať podľa § 517 ods. 2 Tr. por., t.j. rozhodnúť súčasne s uznaním, že sa bude pokračovať vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím bez jeho premeny. Premena trestu podľa § 517 ods. 1 Tr. por. bola nutná pre nezlučiteľnosť dĺžky trvania trestu odňatia slobody s tým, že uvedené ustanovenie zabraňuje premene trestu na trest prísnejší v porovnaní s trestom uloženým cudzím rozhodnutím.

Odvolanie, ktoré podal M. K. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24. júla 2008, sp. zn. 3 Ntc 1/2008 nebolo dôvodné, a preto ho Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 518 ods. 4 Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2008

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková